

Arrest

nr. 290 058 van 9 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacombélaan 59 - 61 / 5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 mei 2023.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2023.

Gelet op de, op de terechtzitting van 6 juni 2023, op tegensprekelijke wijze uitgestelde behandeling van de zaak naar de terechtzitting van 8 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DENYS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 2 april 2023 België binnen en wordt diezelfde dag bij een politiecontrole staande gehouden.

Op 2 april 2023 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.2. Vanuit het gesloten centrum te Holsbeek dient verzoekster op 5 april 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 april 2023 overgemaakt aan het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal). Verzoekster wordt gehoord via videogehoor op 3 mei 2023.

1.3. Op 15 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag ter kennis wordt gebracht van verzoekster, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U, A.G., verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, het hindoeïstisch geloof te volgen en geboren te zijn op 25/08/1961. U bent afkomstig van het dorp Tellippalai in Jaffna, maar verhuisde in 1990 naar Neervely omwille van de oorlog waardoor u uw grond en huis in Tellippalai kwijtgeraakte. Nadat het leger in 1996 Jaffna veroverde, verhuisde u naar Wannai, waar u verbleef tot 2002. In 2002 was er een vredesakkoord en omwille van deze reden keerde u terug naar Neervely, waar u bleef wonen tot 2020. Daarna verhuisde u naar Colombo, waar u bleef wonen tot het moment dat u Sri Lanka verliet.

Van 1990 tot 2006 leefde u in een gebied gecontroleerd door de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en werkte u als een leerkracht op de lagere school. Gedurende de periode dat het vredesakkoord in werking was, werkte uw zoon als taxichauffeur en transporteerde hij mensen van Colombo naar Jaffna. Echter, in 2006 stortten de vredesgesprekken tussen de LTTE en de overheid ineen. U en uw zoon geraakten hierbij gescheiden van elkaar, gezien hij zich op dat moment in Colombo bevond en u in Jaffna. Ondertussen kreeg u, gedurende een jaar, wekelijks bezoeken van het leger en de politie. Ze wilden weten of u les gegeven had aan kinderen van de LTTE organisatie. Later begonnen ze u ook te ondervragen omtrent de activiteiten van uw zoon. Hij werd beschuldigd van het smokkelen van LTTE leden. U geeft hierbij aan dat deze politieonderzoeken zeer ernstig werden en dat er aan u gevraagd werd waar deze LTTE vrijheidsstrijders woonden en waar uw zoon zich bevond. U geeft aan dat u geen gewoon leven kon leiden door deze onderzoeken en dat uw handen soms gebonden werden en dat u stampen kreeg. U werd ook zelf beschuldigd van het helpen van de LTTE organisatie. Ondertussen was uw zoon al naar Frankrijk gevlucht, waar hij erkend werd als vluchteling, maar u bent dat pas later te weten gekomen. Toen u dat te weten kwam, bracht u de politie op de hoogte en daarna lieten ze u een periode met rust.

Echter, in 2009 werden er in het buitenland geregeld manifestaties tegen de Sri Lankaanse overheid georganiseerd omwille van de vele personen die tijdens de oorlog vermist geraakten. U werd vanaf dat moment opnieuw verschillende keren opgeroepen naar het politiestation voor onderzoek, waarbij de politie u beschuldigde dat deze manifestaties georganiseerd werden door mensen die uw zoon naar het buitenland had gesmokkeld. U werd daar soms een tijd vastgehouden en werd daar ook soms geslagen. U kreeg de boodschap dat u het land nooit mocht verlaten en u heeft een periode wekelijks uw handtekening in het politiestation moeten zetten.

In 2011 had u ook een aantal afzonderlijke problemen met een criminele bende, waartegen de autoriteiten niets deden. Deze bende kwam in 2011 drie keer naar u toe om geld te vragen en vertrokken telkens nadat u hen geld had gegeven.

In 2020 wou u niet langer in Jaffna blijven en u vroeg toestemming aan de politie om naar Colombo te verhuizen. Ze lieten u toe om te verhuizen en u startte daar een nieuw leven. U werkte ongeveer drie jaar voor een print bedrijf, maar ondertussen ontwikkelde zich een politieke crisis in Sri Lanka. Tamils, Singalezen en moslims begonnen manifestaties te organiseren tegen de overheid. U werd hierbij gedwongen om mee te doen aan deze manifestatie, hoewel u dit niet wilde. Er werd u ook gevraagd om aankondigingen te printen en waterflessen te kopen voor deze manifestaties. Na de politieke crisis, kwam er een ander overheid aan de macht. De politie begon toen mensen op te pakken die meegedaan hadden met deze manifestaties. U werd ook opgeroepen om naar de politie te gaan en u werd, hoewel u nooit aankondigingen had geprint, beschuldigd van het helpen van deze groepen die tegen de overheid manifesteerden. U werd toen in een cel gestoken voor twee of drie dagen en er zat een vertraging op uw vrijlating omwille van een communicatieprobleem.

Op een bepaald moment kreeg u te horen dat verschillende – voor u onbekende – mensen gedood werden door gangsters. U werd bang en heeft daarop beslist om het land te verlaten. U contacteerde hierbij uw

buurman en hij hielp u het land verlaten. U verliet Sri Lanka in januari 2023 en nam een vlucht naar Thailand. Daarna reisde u met een bestelwagen verder naar Europa. Uw reisdoel was Frankrijk, maar de smokkelaar liet u in België uit de auto en zei u dat u in Frankrijk was.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende kopieën van documenten neer: een identiteitsdocument, documenten in verband met uw zoon en uw kleinkinderen in Frankrijk, de overlijdensakte van uw man, een bewijs van een oproeping van de politie en artikels met betrekking tot Sri Lanka.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw teruggedrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U bleek namelijk opgepakt te zijn geweest in België op doorreis naar Frankrijk op 2 april 2023, en deed pas een verzoek om internationale bescherming na uw vasthouding in een gesloten centrum op 5 april 2023, en had kennelijk voorheen niet de intentie om in België een verzoek om internationale bescherming te doen.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt vast dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste wenst het CGVS op te merken dat uw aangehaalde handelingen in Sri Lanka onverenigbaar zijn met uw aangehaalde vrees voor vervolging. Vooreerst dient hier opgemerkt te worden dat u aangeeft dat **de aanvang van uw problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten al van lang geleden dateren**, namelijk 2006 (CGVS, p. 8). U geeft aan dat uw hele familie Sri Lanka verliet in 2006, maar u bent zelf tot na 2022 in Sri Lanka blijven wonen (CGVS, p. 4-5). Er werd u expliciet gevraagd waarom u tot begin 2023 in Sri Lanka bent gebleven als u nog zoveel problemen kende, waarop u het volgende antwoordde: 'Mijn zoon probeerde me vele keren daar krijgen, ik dacht dat mijn zoon me op een dag uit het land zou krijgen, maar hij probeerde vaak maar het lukte niet. Maar door deze reden passeerde de tijd automatisch.' (CGVS, p. 15). Nochtans lukte het u volgens uw verklaringen in 2023 vrij vlot om het land te verlaten op officiële wijze, hetgeen uw bovenstaande opmerking ondermijnt (cfr. infra).

Bovendien geeft u aan dat u **van de politie de toestemming kreeg om in 2020 te verhuizen naar Colombo**, de hoofdstad van Sri Lanka. U geeft hierbij enerzijds aan dat u hen zelf deze vraag gesteld heeft omdat u fysiek ziek werd en niet langer in Jaffna kon blijven (CGVS, p. 7-8). Dat u er zelf voor zou kiezen om naar de hoofdstad van Sri Lanka te verhuizen, waar een zeer grote overheidsaanwezigheid is, is erg vreemd te noemen. Anderzijds geeft u aan dat u hiervoor toestemming kreeg van de politie, dus uit het gedrag van de politie blijkt niet dat ze u specifiek leken te viseren of discrimineren. **Hierdoor rijzen verdere vragen omtrent de geloofwaardigheid en de actualiteit van uw vrees.** Hiermee samenhangend wenst het CGVS op te merken dat u hier tegenstrijdige verklaringen over aflegde. Tijdens uw interview met de terugkeerfunctionaris gaf u namelijk aan dat het leger u dwong om in Colombo te gaan wonen zodat ze controle over u konden uitoefenen, wat dus niet overeenkomt met uw latere verklaringen hieromtrent en de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt (zie administratief dossier, 5/04/2023, p. 2).

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat u aangeeft dat u met een officieel paspoort uit Sri Lanka gereisd bent. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u namelijk dat de smokkelaar voor u een officieel paspoort liet maken, dat dit paspoort op uw naam stond en dat er ook een visum voor Thailand werd aangevraagd (CGVS, p. 5-6). Ook in uw interview met de terugkeerfunctionaris gaf u aan dat u met een officieel paspoort heeft gereisd (zie administratief dossier, dd. 5/04/2023, p. 2). U geeft hierbij dus

aan dat u Sri Lanka op legale wijze heeft kunnen verlaten. Indien de autoriteiten u dermate zouden viseren (onder meer) omwille van uw toegeschreven deelname aan manifestaties tegen de overheid, zou kunnen verwacht worden dat ze u niet zomaar zouden toelaten om Sri Lanka te verlaten (CGVS, p. 7-8). **De vaststelling dat u op legale wijze, met een paspoort op uw naam, Sri Lanka kon verlaten ondergraaft uw voorgehouden problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten verder.**

In dit kader wenst het CGVS ook op te merken dat u **bijzonder vaag bent over uw reisweg**. U geeft aan dat u vanuit Sri Lanka naar Thailand gevlogen ben, waarvoor een visum vereist is voor Sri Lankanen, en dat u de rest van de tocht met een bestelwagen heeft afgelegd (CGVS, p. 6). De smokkelaar zou uw paspoort in Thailand voor uw ogen vernietigd hebben (CGVS, p. 3). Het is uiterst bevreemdend dat u voor een zodanig lange tocht geen enkel land zou kunnen opnoemen waar u doorreisde (CGVS, p. 5). Hierbij wenst het CGVS ook op te merken dat u hier tegenstrijdige verklaringen over aflegt. In het interview met de terugkeerfunctionaris gaf u namelijk aan dat u met een vlucht vanuit Sri Lanka naar België gekomen bent en dat u in België bent aangekomen op 2 april (zie administratief dossier, dd. 5/04/2023, p. 2). **Dat u dermate vage, vreemde en tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw reisweg, doet verdere vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen.**

Bovenstaande zaken ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees en getuigen allerm minst van een (actuele) vrees voor de overheid

Ten derde wenst het CGVS in te gaan op uw verklaringen omtrent uw deelname aan (economische) manifestaties tegen de overheid. U geeft aan dat er in Sri Lanka, na uw verhuis naar Colombo, een politieke crisis ontstond. U werd hierbij gedwongen om aan manifestaties tegen de overheid deel te nemen en u moest ook aankondigingen printen en waterflessen voorzien voor deze manifestaties. Na de verandering van de overheid werd u door de autoriteiten beschuldigd van deelname hieraan en u werd ook in een cel gestoken voor twee of drie dagen (CGVS, p. 7-8, 12). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het **uiterst bevreemdend is dat u verplicht zou worden om deel te nemen aan (economische) manifestaties tegen de overheid.** U verklaart dat er een politieke crisis was in Colombo waar miljoenen mensen aan deelnamen (CGVS, p. 10). Op de vraag waarom ze dan, wetende dat er zoveel mensen deelnamen aan de manifestaties, de noodzaak zouden voelen om u, één persoon, te verplichten om deel te nemen, antwoordt u het volgende: 'Het was het gevecht tegen de overheid, er waren daar zoveel mensen omdat iedereen verplicht werd met geweld om deel te nemen tegen de overheid.' (CGVS, p. 14). U geeft hierbij dus aan dat mensen op grote schaal gedwongen werden om deel te nemen aan deze manifestaties. Echter, op de vraag hoe ze u dwongen om deel te nemen aan deze manifestaties, antwoordt u het volgende: 'Tamil, Singalees en moslims, alle drie groepen kwamen samen en **met geweld verplichtten mensen** om deel te nemen aan de optochten. Mensen die heel oud waren werden meegenomen met wagens omdat ze alle mensen hun steun wilden om de overheid neer te halen. Na een optocht of manifestatie, dan zouden ze **informer**en dat iedereen klaar moest zijn voor manifestatie. Sommige zouden zeggen dat ze kinderen naar school moesten brengen of werken, maar de meeste kregen geen vrijstelling. Ik was alleen in het huis, ik had geen excuus, kon niet zeggen dat ik werk had of iets anders. Ze zouden **zeggen** 'je hebt een levensbedreigende situatie, je moet participeren'. Het was zeer moeilijk om mezelf van hen te excuseren.' (CGVS, p. 13). U geeft hierbij dus geen duidelijke indicaties omtrent de dwang waaraan u beweert onderhevig te zijn geweest. U maakt ook op geen enkel moment duidelijk wie u precies zou verplichten om deel te nemen, en spreekt enkel in de meest vage bewoordingen over "alle mensen" (CGVS, p. 7), wat allerm minst geloofwaardig overkomt.

Bovendien slaagt u er ook niet in **uw effectieve deelname** aan deze manifestaties aannemelijk te maken. Op de vraag wat er precies gebeurde tijdens deze manifestaties, geeft u enkel het volgende vage antwoord: 'Ze bleven roepen in manifestatie en zeiden 'verlaat de positie en ga weg' en erna kon ik niet deelnemen [...]' (CGVS, p. 13). U legt dan wel enkele artikels neer over de protesten en manifestaties die plaatsvonden in Sri Lanka in 2022 (zie map 'Documenten'), maar u dient geen enkel document of foto in die u persoonlijk aan deze manifestaties kunnen linken.

Het idee dat u gedwongen zou worden om deel te nemen aan deze demonstraties, is daarom maar weinig geloofwaardig. Als u niet aannemelijk maakt dat u – al dan niet gedwongen – deelnam aan deze demonstraties, is het ook niet aannemelijk dat u hierdoor problemen zou kunnen kennen met de Sri Lankaanse overheid.

In dit kader wenst het CGVS op te merken dat, indien er effectief mensen op grote schaal gedwongen werden om aan dergelijke manifestaties deel te nemen, de autoriteiten zich trouwens eerder zouden focussen op het **viseren van mensen die hiervoor verantwoordelijk waren**, in plaats van mensen die

van deze beweerde dwang slachtoffer waren. Hierbij wenst het CGVS nogmaals in herinnering te brengen dat u aangeeft Sri Lanka op legale wijze te hebben verlaten, hetgeen uw beweerde problemen met de overheid volledig ondergraaft (cfr. supra).

Ten vierde legt u ook vreemde verklaringen af omtrent de vroegere problemen die u in Sri Lanka gekend zou hebben. Vooreerst lijken uw vroegere, voorgehouden problemen maar **weinig actueel**. De aanvang van uw voorgehouden problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten dateert al van 2006 en u geeft aan dat u door de onderzoeken en de vragen 'geen gewoon leven' kon leiden (CGVS, p. 7). Nochtans heeft u nog jarenlang in Sri Lanka blijven wonen, wat moeilijk te rijmen valt met bovenstaande opmerking. Het CGVS wenst hierbij in herinnering te brengen dat u nog tot 2023 in Sri Lanka gebleven bent, dat u in 2020 de toestemming van de overheid kreeg om te verhuizen naar Colombo en dat u op legale wijze van Sri Lanka naar Thailand reisde met uw eigen paspoort (cfr. supra). Het CGVS wenst hier ook op te merken dat u van deze periode en omtrent deze problemen **geen enkel document** neerlegt ter staving van uw asielaanvraag, zoals arrestatiebevelen, vonnissen of veroordelingen. **Bovenstaande zaken ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de problemen die u gekend zou hebben met de Sri Lankaanse autoriteiten.**

Daarnaast zijn uw verklaringen omtrent deze voorgehouden problemen maar **weinig aannemelijk**. Zo geeft u aan dat u gedurende een jaar wekelijks bezoeken kreeg van het leger en de politie omwille van uw job als leerkracht. U verklaart dat ze wilden weten of u les gegeven had aan kinderen van de LTTE organisatie en wat u hen leerde (CGVS, p. 7). De vraag dient hier gesteld te worden waarom de overheid zich zou bezighouden met het bevragen van een leerkracht lager onderwijs omtrent het onderwijs dat ze geeft aan lagereschoolkinderen. U geeft aan dat ze u later ook begonnen te ondervragen omtrent het vermoedelijke lidmaatschap van uw zoon bij LTTE. Ze verdachten uw zoon ervan verantwoordelijk te zijn voor het smokkelen van personen die later manifestaties tegen de Sri Lankaanse overheid in het buitenland organiseerden (CGVS, p. 7). Het is echter weinig geloofwaardig dat de overheid u, de moeder van de persoon die de reis zou geregeld hebben van personen die later manifestaties organiseerden in het buitenland, op zou pakken naar aanleiding van die manifestaties. Er zou van u namelijk weinig informatie verwacht kunnen worden. U legt hier bovendien ook tegenstrijdige verklaringen over af gezien u later aangeeft dat de politie uw zoon beschuldigde van het organiseren van deze manifestaties in het buitenland (CGVS, p. 11-12). Dit komt dus niet overeen met uw eerdere verklaring dat de mensen die uw zoon gesmokkeld zou hebben, verantwoordelijk waren voor het organiseren van deze manifestaties in het buitenland (CGVS, p. 7).

Ook haalde u ook problemen aan met een **criminele bende** die u bedreigden en geld vroegen (CGVS, p. 7). U bent hier echter vaag over en kan niet aangeven wie deze personen waren (CGVS, p. 7, 14). Bovendien gaf u aan dat deze bedreigingen dateerden van 2011 en dat deze groep u driemaal om geld vroeg en daarna niet meer (CGVS, p. 14-15) waardoor er in dit geval niet langer kan gesproken worden van een actuele vrees hieromtrent.

Ten slotte zitten er ook **tegenstrijdigheden** in uw verklaringen omtrent uw voorgehouden problemen met de overheid. Tijdens uw interview met de DVZ gaf u 'nee' als antwoord op de vraag 'Bent u gearresteerd geweest? Hebt u in de gevangenis gezeten (zowel een hechtenis voor korte tijd in een cel in b.v. een politiekantoor als een opsluiting voor iets langere tijd in een gevangenis of kamp)?' (vragenlijst CGVS, punt 3.1). Echter, tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geeft u verschillende keren aan dat u in een politiecel gezet werd, zowel in verband met de vermeende betrokkenheid van uw zoon bij buitenlandse manifestaties als uw eigen betrokkenheid bij de recente manifestaties tegen de overheid (CGVS, p. 7, 12). U verklaart op een bepaald moment namelijk het volgende: 'Ze staken me toen in de cel en ze hielden me voor 2 of 3 dagen soms [...]' (CGVS, p. 12). Op de vraag of u één keer of meerdere keren in de cel werd gestopt, antwoordde u dat dit drie keer gebeurde (CGVS, p. 12). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaring geeft u het volgende antwoord: 'Ik was niet in de gevangenis, ik werd gehouden in het politiestation, maar ik werd nooit officieel verdacht van een misdaad en in de gevangenis gestoken.' (CGVS, p. 12). Echter, tijdens het interview bij DVZ wordt ook specifiek gepeild naar een korte hechtenis in een cel in een politiekantoor, dus u slaagt er niet in deze tegenstrijdigheid uit te klaren. **Het lijkt er hier dan ook eerder op dat u uw asielaanvraag probeert aan te dikken en dat u uw relaas opbouwt naarmate de procedure loopt, hetgeen de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen verder bevestigt.**

Ter volledigheid wenst het CGVS nog op het volgende te wijzen. U haalt aan dat uw zoon, Mayooran Ganeshalingam, in Frankrijk erkend werd. Er dient echter op gewezen te worden dat **elk verzoek om internationale bescherming naar eigen merites beoordeeld en bekeken dient te worden.** De

erkenning van een familielid wijst er niet automatisch op dat u erkend dient te worden als vluchteling. Hierbij wenst het CGVS ook op te merken dat het vreemd is dat u niet kan aangeven waarom uw zoon een Vluchtelingenstatuut kreeg in Frankrijk (CGVS, p. 10-11).

De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u indiende van uzelf, uw man en uw familieleden in Frankrijk wijzen slechts op uw nationaliteit en familieband. De oproepingsbrief van de politie die u indient, geeft niets van inhoudelijke informatie omtrent de verdenking die op u gerust zou hebben. Bovendien geeft u aan dat u niet weet wat er in het document staat, gezien u geen Engels of Singalees kan lezen (CGVS, p. 10). Hierbij dient opgemerkt te worden dat het vreemd is dat u dit aan niemand gevraagd zou hebben, noch in Sri Lanka, noch in België. De overige documenten werden hierboven al besproken.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten,

demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U verklaart namelijk dat u met een paspoort op eigen naam van Sri Lanka naar Thailand reisde met het vliegtuig (CGVS, p. 5).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer gevisieerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, g), van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Zij betoogt dienaangaande als volgt:

"Deze bepaling luidt als volgt:

"De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien

(...)

g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verjeden."

Verweerder verklaart uitdrukkelijk dat deze bepaling toegepast werd.

Evenwel is ze niet van toepassing. Er is sprake van ofwel "een eerdere" ofwel "een op handen zijnde beslissing" die tot terugdrijving of tot de verwijdering zou leiden, en om dat te voorkomen dient verzoekster een VIB in. Verzoekster heeft duidelijk verklaard dat ze naar Frankrijk wilde gaan bij haar zoon die daar erkend vluchteling is, wat door verweerder niet betwist wordt ("op doorreis naar Frankrijk"). Er is geen "eerdere" beslissing tot terugdrijving of verwijdering. Verzoekster wist ook niet dat er een op "handen zijnde" beslissing van die aard was. Zij is voor de eerste keer verhoord nadat ze een verzoek om nm internationale bescherming had ingediend. Zij heeft immers de bijlage 26 ontvangen op 5 april 2023 om 13h15 en is verhoord op 5 april 2023 om 15h, en dan nog zonder echte tolk maar via een telefonische tolk meer bepaald haar neef. Zij kon toen de inhoud van de bijlage 13septies van 2 april 2023 niet kennen, en wist dus niet dat DVZ van plan was haar te verwijderen. Het is bovendien duidelijk dat de "verwijdering" in g) slaat op verwijdering naar het land van herkomst vermits in beginsel het land van terugkeer het land van herkomst is (GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019, B.45.5). Wanneer verweerder aan verzoekster vroeg waarom zij op 2 april 2023 geen VIB indiende, antwoordt ze 'U bedoelt in Frankrijk?' (persoonlijk onderhoud, blz. 6), waaruit duidelijk blijkt dat zij niet van plan was in België een VIB in te dienen.

Uit het voorgaande volgt dat verzoekster niet bewust een VIB heeft ingediend om een terugkeer naar Sri Lanka uit te stellen of te verjeden.

Wanneer verweerder ten onrechten deze bepaling toepast, is dit een substantiële onregelmatigheid met als gevolg de vernietiging van de beslissing (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 19 maart 2020, nr. 234.256; 27 oktober 2022, nr. 279.632, bevestigd bij RvS 29 december 2022, nr. 15.164 (c))."

2.1.2. In een tweede middel werpt verzoekster de schending op van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij betoogt in wezen dat de verwerende partij niet heeft nagegaan of gemotiveerd waarom de erkenning van haar zoon in Frankrijk geen invloed kan hebben op haar beschermingsverzoek.

2.1.3. In een zevende middel voert verzoekster de schending aan van artikel 13/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) *juncto* de artikelen 13 en 44 tot 50 van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (hierna: AVG) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster ontwikkelt dit middel als volgt:

“Volgens artikel 13/1 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet het gehoor plaatsvinden in omstandigheden die een passende geheimhouding waarborgen en mag er geen geluidsopname of audiovisuele opname van het gehoor gemaakt worden.

In een arrest nr. 254.655 van 3 oktober 2022 heeft de Raad van State benadrukt dat indien het gebruik van MS Teams in strijd zou zijn met de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (AVG), dit ook zou leiden tot de miskennis van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003, aangezien uit het dispositief ervan blijkt dat verweerder verplicht is de nodige organisatorische en technische maatregelen te nemen om te voorkomen dat een derde deelneemt aan het persoonlijk onderhoud van de verzoeker om internationale bescherming of kennis kan nemen van de verklaringen van de verzoeker tijdens zijn verhoor. Het gebruik van een IT-instrument dat niet voldoet aan de bepalingen van de AVG is derhalve verboden.

In verschillende arresten (nr. 283.656 van 19 januari 2023, nr. 285.279 van 23 februari 2023 en nr. 285.963 van 10 maart 2023) heeft uw Raad vastgesteld dat hij niet over de nodige technische kennis beschikt om te kunnen bepalen of het videoconferentie-systeem MS Teams al dan niet voldoet aan de eisen van vertrouwelijkheid en bescherming van persoonsgegevens. Uw Raad heeft dus de bestreden beslissingen vernietigd en de zaken teruggezonden naar verweerder voor aanvullende onderzoeksmaatregelen.

De drie bovenvermelde arresten verwijzen met name naar het rapport "Report on privacy policies of video conferencing services", opgesteld door de NOYB - European Center for Digital Rights, waaruit blijkt dat de MS Teams software in het geheel niet voldoet aan 4 van de 12 vereisten van artikel 13 van de AVG en gedeeltelijk aan 6 andere (zie biz. 8 van het rapport (stuk 3)).

In een e-mail van 24 april 2023 heeft verzoekster tegenover verweerder haar bezorgdheid geuit over het persoonlijke onderhoud per videoconferentie, gelet op het grote risico dat haar gegevens buiten de Europese Unie, en meer bepaald aan de Verenigde Staten, zouden worden doorgegeven. Verzoekster verwees ook naar het arrest van Uw Raad van 19 januari 2023.

In een e-mail van 25 april 2023 heeft de juridische dienst van verweerder verzoekster geantwoord en daarbij dezelfde argumenten aangevoerd als in de drie bovenvermelde arresten van Uw Raad die tot nietigverklaring hebben geleid. Dit is geen voldoende antwoord.

Uit het voorgaande volgt dat, aangezien de MS Teams-software niet voldoet aan de vereisten van § 13 van de AVG, verweerder deze bepaling heeft geschonden door deze software te gebruiken om verzoekster via videoconferentie te horen.

Ook blijkt dat het gebruik van deze software gepaard gaat met de overdracht van gegevens van de Europese Unie naar de Verenigde Staten. Aan de vereisten van de AVG wordt niet voldaan en verweerder biedt onvoldoende garanties voor de naleving van de artikelen 44 tot en met 50 van de AVG. Aangezien het persoonlijk onderhoud van verzoekster niet heeft plaatsgevonden onder omstandigheden die de vertrouwelijkheid voldoende waarborgden, is artikel 13/1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 ook geschonden.

Bovendien bevat de bestreden beslissing geen enkele motivering met betrekking tot de wettigheid van het gebruik van de MS Teams-software en evenmin met betrekking tot de bezwaren van verzoekster inzake de vertrouwelijkheid van haar persoonlijk onderhoud, waardoor de formele motiveringsplicht ook geschonden wordt."

2.2. Stukken

Ter staving van haar betoog voegt verzoekster volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- UK Home Office, "Country policy and information note – Sri Lanka : Tamil separatism" (uittreksel) (stuk 2);
- Algemeen Ambtsbericht Sri Lanka 2014 (uittreksel) (stuk 3);
- DFAT, "Country Information report Sri Lanka" (stuk 4);

- AI, Sri Lanka 2022 (stuk 5);
- oproepingsbrief politie 7 maart 2023, met vertaling in het Engels (stuk 6);
- NOYB (*My privacy is None Of Your Business*), “Report on privacy policies of video conferencing services”, 2 april 2020 (stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen, ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het

onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. In het eerste middel van het voorliggende verzoekschrift betoogt verzoekster dat er *in casu* geen toepassing kon worden gemaakt van een versnelde procedure en dat er meer bepaald een schending voorligt van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, g), van de Vreemdelingenwet. Voormeld artikel luidt als volgt:

“De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien

(...)

g) de verzoeker enkel een verzoek doet om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn terugdrijving of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen”.

Blijkens het administratief rapport ‘illegaal verblijf’ van 2 april 2023, dat zich in het administratief dossier bevindt, is verzoekster op die dag bij een politiecontrole staande gehouden op de afrit van de autosnelweg en werd vastgesteld dat zij amper Engels sprak en dat zij geen identiteitsdocumenten bij zich had. Uit de neerslag van het ‘verhoor’ in datzelfde administratief rapport blijkt dat communicatie met verzoekster niet mogelijk was daar zij amper Engels spreekt en dat via een vertaalapplicatie communicatie evenmin mogelijk was. Het enige wat volgens de neerslag van het verhoor kon worden opgemerkt is dat zij op weg was naar haar broer (lees: zoon) die in Parijs woont.

Diezelfde dag neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. In deze bijlage 13septies “light” staat opgetekend dat verzoekster door de PZ Westkust op 2 april 2023 in het Tamil werd gehoord, maar dat er geen vertaling mogelijk was en dat er een grondiger onderzoek zal plaatsvinden in het gesloten centrum van Holsbeek, waarna een nieuwe beslissing zal worden genomen. Verzoekster ondertekende deze verwijderingsmaatregel “light” op 2 april 2023, waardoor zij erkende kennisgeving te hebben ontvangen van de beslissing. Echter, uit grondige lezing van de stukken van het dossier blijkt dat verzoekster, die amper Engels praat, naar alle redelijke waarschijnlijkheid de beslissing heeft ondertekend zonder dat zij zich bewust was van de draagwijdte van hetgeen zij ondertekende en waardoor redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster niet op de hoogte was van een op handen zijnde beslissing die tot haar terugdrijving of verwijdering zou leiden.

Uit de stukken van het dossier, meer bepaald uit een mail van de terugkeerfunctionaris van 4 april 2023, blijkt voorts dat deze al ‘een hoorrecht’ had afgenomen met verzoekster en dat hieruit naar voren zou zijn

gekomen dat verzoekster aangaf een verzoek om internationale bescherming te willen indienen in Frankrijk, waar haar als vluchteling erkende zoon verblijft. Bij gebreke aan een vertaling naar het Nederlands kan de Raad geen kennis nemen van wat verzoekster daadwerkelijk in het Tamil zou hebben aangegeven.

Verder blijkt dat verzoekster door dezelfde terugkeerfunctionaris op 5 april 2023, om 15u, werd gehoord naar aanleiding van de opsluiting in het gesloten centrum, het bevel om het grondgebied te verlaten en het eventueel opleggen van een inreisverbod, met het oog op de beoordeling van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en in aansluiting op de algemene bevraging 'hoorrecht'. Uit het volledige verslag van het gesprek, dat met verzoekster werd gevoerd in het kader van het hoorrecht in het raam van de verwijderingsprocedure, blijkt dat zij niet werd bijgestaan door een tolk, dat de verklaringen werden afgelegd in het Tamil en dat verzoeksters neef alles voor haar telefonisch vertaalde. Dat verzoeksters neef haar bijstond tijdens deze bevraging, doet evenwel geenszins afbreuk aan de vaststelling dat haar geen beëdigde tolk door de Dienst Vreemdelingenzaken ter beschikking werd gesteld, zodat er niet vanuit gegaan kan worden dat zij het gestelde en de draagwijdte en de gevolgen ervan terdege heeft begrepen. Uit het verslag kan wel worden opgemaakt dat het verzoeksters bedoeling was om in Frankrijk internationale bescherming aan te vragen.

Eerder die dag, meer bepaald om 13u15, zoals blijkt uit de door verzoekster ondertekende bijlage 26, diende verzoekster een verzoek om internationale bescherming in en dit dus voorafgaand aan de afronding van het hoorrecht in het raam van de verwijderingsprocedure, dat pas later die dag werd afgerond.

Uit de stukken van het dossier volgt aldus dat verzoekster, die enkel de taal Tamil spreekt, zoals aangeduid op het formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling en zoals blijkt uit de verklaring betreffende de procedure *d.d.* 13 april 2023, het voordeel van de twijfel dient te genieten dat zij op het moment van het indienen van haar beschermingsverzoek niet op de hoogte was van de inhoud en draagwijdte van het, weliswaar door haar ondertekende, bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 2 april 2023. Uit de stukken van het dossier blijkt bovendien duidelijk dat verzoekster (meermaals) aangaf dat zij de bedoeling had om naar Frankrijk te gaan bij haar zoon die daar als erkende vluchteling verblijft, hetgeen zij tijdens de terechtzitting nogmaals bevestigt, en om daar een beschermingsverzoek in te dienen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud (p. 6) blijkt dat verzoekster dacht dat zij in Frankrijk was toen zij werd opgepakt door de Belgische politie en dat zij niet de intentie had om in België een beschermingsverzoek in te dienen, laat staan dat zij dit zou doen met de enkele bedoeling om de uitvoering van een verwijderingsbeslissing, reeds genomen of op handen zijnde, uit te stellen of te verijdelen.

Daarenboven wijst de Raad erop dat er, in tegenstelling tot wat in de bijlage 13 *septies "light"* van 2 april 2023 is gesteld, geen nieuwe verwijderingsbeslissing werd genomen en aan haar ter kennis werd gebracht, althans kan dit niet blijken uit de thans voorliggende stukken van het administratief dossier.

Door *in casu* een versnelde procedure toe te passen, schendt de commissaris-generaal voormeld artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, g), van de Vreemdelingenwet, waarop hij zich expliciet steunt in de bestreden beslissing. Immers deed verzoekster niet enkel een verzoek om de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot haar teruggrijping of verwijdering zou leiden uit te stellen of te verijdelen.

De Raad besluit dat *in casu* een versnelde behandeling van het voorliggende verzoek om internationale bescherming niet in redelijkheid te verantwoorden was. De bestreden beslissing is behept met een substantiële onregelmatigheid die noopt tot de nietigverklaring ervan.

2.3.4. In het zevende middel uit verzoekster, in ondergeschikte orde, kritiek op het via videoconferentie afgenomen persoonlijk onderhoud. Zij heeft geen opmerkingen over de inhoud van het onderhoud, wel op het feit dat dit gehoor via videoconferentie onvoldoende garanties biedt op het vlak van vertrouwelijkheid. Zij verwijst naar arrest nr. 254.655 van de Raad van State van 3 oktober 2022, waarin is benadrukt dat, indien het gebruik van het programma *Microsoft Teams* (hierna: *MS Teams*) in strijd zou zijn met de AVG, dit ook zou leiden tot de miskennis van het koninklijk besluit van 13 juli 2021. Verzoekster wijst verder op de recente arresten van de Raad met nrs. 283 656, 285 279 en 285 963, waarin is vastgesteld dat de Raad niet over de technische kennis beschikt om te kunnen bepalen of *MS Teams* al dan niet voldoet aan de eisen van vertrouwelijkheid en bescherming van persoonsgegevens, waarin wordt verwezen naar het rapport van NOYB, zoals gevoegd bij het voorliggende verzoekschrift, en

waarin telkens wordt besloten tot vernietiging met het oog op aanvullend onderzoek. Verzoekster is verder van mening dat het antwoord van de verwerende partij op haar bezwaar tegen het geplande persoonlijk onderhoud per videoconferentie, gelet op het grote risico dat haar gegevens buiten de Europese Unie, en meer bepaald aan de Verenigde Staten, zouden worden doorgegeven, niet voldoende is. Aangezien de *MS Teams*-software niet voldoet aan de vereisten van artikel 13 van de AVG, heeft de verwerende partij, aldus verzoekster, deze bepaling geschonden door deze software te gebruiken om haar via videoconferentie te horen. Daarnaast worden, aangezien het gebruik van deze software gepaard gaat met een overdracht van gegevens naar de Verenigde Staten, onvoldoende garanties geboden voor de naleving van de artikelen 44 tot en met 50 van de AVG. Verzoekster besluit dat haar persoonlijk onderhoud niet heeft plaatsgevonden onder omstandigheden die de vertrouwelijkheid voldoende waarborgen, waardoor artikel 13/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 geschonden is.

2.3.4.1. Artikel 13/1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 luidt als volgt:

“Het gehoor vindt plaats in omstandigheden die een passende geheimhouding waarborgen. Er mag geen geluidsopname of audiovisuele opname van het gehoor gemaakt worden.”

In arrest nr. 254.655 van de Raad van State van 3 oktober 2022 wordt het volgende overwogen:

“Sans qu’il soit besoin de déterminer si l’emploi de MS Teams par le CGRA emportait les violations du RGPD invoquées par les parties requérantes, il suffit de relever que l’utilisation de cet outil informatique n’est pas prescrit par le règlement attaqué. Au contraire, si l’utilisation de MS Teams générerait les violations précitées, elle causerait également la méconnaissance de l’arrêté entrepris puisqu’il ressort de son dispositif ainsi que du rapport au Roi que la confidentialité doit être assurée, que le Commissaire général est tenu de prendre les mesures organisationnelles et techniques nécessaires de manière à éviter qu’un tiers qui ne participe pas à l’audition du demandeur d’asile, ou qui n’est pas habilité à y être présent, puisse avoir connaissance des déclarations faites par le demandeur d’asile au cours de son audition, que quel que soit le système de communication utilisé pour permettre une audition à distance, la connexion audiovisuelle mise en place entre les personnes présentes à l’audition doit être sécurisée, de sorte que l’accès par l’extérieur à l’échange d’informations soit impossible pendant l’audition et que la protection des données personnelles soit garantie, et qu’il incombe au Commissariat général de prendre les dispositions nécessaires pour y parvenir. L’utilisation d’un outil informatique ne respectant pas les dispositions du RGPD n’est donc pas permise par l’arrêté attaqué mais est au contraire interdite. Si les parties requérantes estimaient que l’emploi de MS Teams par le CGRA violait le RGPD et l’arrêté attaqué, elles pourraient, comme l’a relevé le conseil de la partie adverse à l’audience, agir devant les juridictions pour s’opposer aux violations alléguées des prescriptions du RGPD.”

In het arrest van de Raad met nr. 283 656 van 19 januari 2023, waarnaar verzoekster onder meer verwijst in het verzoekschrift, wordt vastgesteld dat het gebruik van het programma *MS Teams* verscheidene vragen oproept inzake de geheimhouding, zoals vermeld in het reeds geciteerde rapport van NOYB, maar dat het commissariaat-generaal stelt gebruik te maken van *end-to-end* encryptie (E2EE). Om deze tegengestelde visies uit te klaren, beveelt de Raad in dit arrest aanvullende onderzoeksmaatregelen, met name het verzamelen van alle nuttige informatie aangaande de betrouwbaarheid van het programma *MS Teams*, dat in die zaak (en trouwens ook in voorliggende zaak) werd gebruikt. Deze betrouwbaarheid moet het respect voor de geheimhouding garanderen en ook de regels die gelden bij een eventuele overdracht van gegevens met persoonlijk karakter naar derde landen of naar internationale organisaties.

Verzoekster werd op 19 april 2023 door het commissariaat-generaal uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud via videoconferentie op 3 mei 2023. In de betreffende oproeping staat onder meer opgetekend dat het systeem van videoconferentie zodanig beveiligd is dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd en dat dit betekent dat er belet wordt dat iemand die niet deelneemt aan of aanwezig mag zijn bij het persoonlijk onderhoud kennis kan nemen van de verklaringen die men tijdens het onderhoud aflegt. Tevens wordt gewezen op de mogelijkheid om bezwaar te uiten tegen het verloop van het persoonlijk onderhoud via videoconferentie. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de raadsman van verzoekster op 24 april 2023 bezwaar maakt tegen het houden van een persoonlijk onderhoud per videoconferentie *“aangezien onze cliënte geen garantie heeft dat haar persoonlijke informatie niet met derden wordt gedeeld en in omstandigheden die een passende vertrouwelijkheid waarborgen”*. De raadsman van verzoekster verwijst in dit bezwaar naar voormeld arrest nr. 283 656 van de Raad. Het commissariaat-generaal heeft hierop gereageerd met een technische en juridische uitleg over het gebruik van het programma *MS Teams*. Het commissariaat-generaal stelt meer bepaald het volgende:

“Ik kan u meedelen dat het CGVS als verwerkingsverantwoordelijke de passende technische en organisatorische maatregelen neemt opdat het gehoor op afstand via de software Microsoft Teams (verwerker), plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding gewaarborgd wordt conform de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en artikel 13/1 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Wat betreft de eventuele doorgifte van persoonsgegevens aan derde landen of organisaties, wens ik te benadrukken dat dit niet verboden is door de AVG, maar dat er in dat geval een passend beschermingsniveau dient te worden gewaarborgd. En hoewel het Hof van Justitie in het arrest Schrems II het adequaatheidsbesluit van de VS (EU-US Privacy Shield) op grond van artikel 45 AVG ongeldig verklaard heeft, heeft dit niet tot gevolg dat de doorgifte van persoonsgegevens niet langer mogelijk is op grond van artikel 46 AVG.

In artikel 46, tweede lid AVG wordt toegelicht door middel van welke instrumenten de bedoelde passende waarborgen kunnen geboden worden. Zo kunnen de modelcontracten van de Europese Commissie, de zogenaamde Standard Contract Clauses (SCC; standaardcontractbepalingen) de juridische basis vormen voor het doorgeven van persoonsgegevens naar derde landen.

Microsoft gebruikt de SCC om de transfer van persoonsgegevens naar de VS te verantwoorden. De meest recente versie van de “Data Protection Addendum” (Bijlage Bescherming van Persoonsgegevens voor Producten en Diensten van Microsoft of BBP, beschikbaar op [\[https://www.microsoft.com/licensing/docs/view/Microsoft-Products-and-Services-Data-Protection-Addendum-DPA \]](https://www.microsoft.com/licensing/docs/view/Microsoft-Products-and-Services-Data-Protection-Addendum-DPA)) dateert van januari 2023.

Het CGVS is zich er van bewust dat het Hof van Justitie geoordeeld heeft dat de in artikel 46 van de AVG genoemde standaardcontractbepalingen geen waarborgen kunnen bieden die verder gaan dan een contractuele verplichting en dat, afhankelijk van de situatie in een bepaald derde land, er kan vereist zijn dat de verwerkingsverantwoordelijke aanvullende maatregelen neemt om de eerbiediging van dit beschermingsniveau te waarborgen (zie in die zin ook de richtsnoeren van de European Data Protection Board “Recommendations 01/2020 on measures that supplement transfer tools to ensure compliance with the EU level of protection of personal data Version 2.0”, van 18 juni 2021, beschikbaar op [\[https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/recommendations/recommendations-012020-measures-supplement-transfer_en\]](https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/recommendations/recommendations-012020-measures-supplement-transfer_en)).

Het CGVS heeft als verwerkingsverantwoordelijke dergelijke bijkomende maatregelen getroffen. Zo wordt tijdens het gehoor op afstand enkel gebruik gemaakt van gedepersonaliseerde, anonieme Teamsaccounts. Dit betekent dat noch het CGVS, noch het centrum waar de verzoeker verblijft gebruik maken van een persoonlijke account om in te loggen op Teams. Vanuit het CGVS wordt ingelogd via een speciaal daarvoor opgezette anonieme account, anoniem omdat de accountgegevens geen enkele verwijzing bevatten naar het CGVS of de protection officer die het persoonlijk onderhoud leidt. Ook de verzoeker neemt niet in eigen naam deel aan het gesprek. Het inloggen gebeurt via een gedepersonaliseerd account dat speciaal opgezet werd voor het gesloten centrum. De accounts kunnen derhalve op geen enkele manier teruggeleid worden naar de verzoeker om internationale bescherming die op afstand gehoord wordt.

Verder is er tijdens het gehoor op afstand sprake van een end-to-end-encryptie (E2EE) tussen de zender en de ontvanger, waarbij het sleutelbeheer bij de verwerkingsverantwoordelijke, het CGVS, ligt en niet bij de verwerker, Microsoft. Zonder E2EE gaat het persoonlijk onderhoud op afstand niet door. Met E2EE worden gegevens die tijdens het gesprek verzonden worden, versleuteld op de oorspronkelijke locatie en ontsleuteld op de beoogde bestemming. Door het gebruik van E2EE kan de informatie tussen twee communicerende partijen niet onderschept, gelezen, en/of veranderd worden door een derde partij die niet op rechtmatige wijze deelneemt aan het gesprek. Deze vorm van encryptie zorgt er derhalve voor dat de inhoud van de communicatie alleen zichtbaar is voor de feitelijke deelnemers en niet voor Microsoft of derden.

Ik wens te benadrukken dat een arrest van de CCE in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde kent. Bovendien wordt in voornoemd arrest nergens gesteld dat het CGVS door het gebruik van Teams het vertrouwelijke karakter van het persoonlijk onderhoud niet zou eerbiedigen. De Raad stelde enkel dat zij niet over de nodige technische kennis beschikt en meer informatie wenst over de betrouwbaarheid van de Teams software.

Ik meen met dit schrijven hieraan tegemoet te komen en u voldoende te hebben geïnformeerd.

Ik kan dan ook besluiten dat uw bezwaren betreffende het gehoor op afstand ongegrond zijn en ik bevestig dan ook dat het gehoor op afstand op 3 mei 2023 zal doorgaan.”

2.3.4.2. In zijn arrest nr. 254.655 van 3 oktober 2022 heeft de Raad van State benadrukt dat indien het gebruik van MS Teams in strijd zou zijn met de AVG, dit ook zou leiden tot de miskenning van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 aangezien uit het dispositief ervan blijkt dat de verwerende partij verplicht is de

nodige organisatorische en technische maatregelen te nemen om te voorkomen dat een derde deelneemt aan het persoonlijk onderhoud van de verzoeker om internationale bescherming of kennis kan nemen van de verklaringen van de verzoeker tijdens zijn verhoor. Het gebruik van een IT-instrument dat niet voldoet aan de bepalingen van de AVG, is derhalve verboden, zoals verzoekster ook terecht aanstipt in het zevende middel.

De vraag rijst dus of de “*passende geheimhouding*”, voorzien in artikel 13/1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, gerespecteerd werd nu het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden via videoconferentie met behulp van het programma *MS Teams*. Uit het voormelde arrest nr. 254.655 van de Raad van State volgt dat dit tevens de vraag impliceert of het houden van een persoonlijk onderhoud via het programma *MS Teams* voldoet aan de waarborgen van de AVG.

2.3.4.2.1. Uit het rapport van NOYB, *Report on privacy policies of video conferencing services*, van 2 april 2020 (stuk 7 bij het verzoekschrift) blijkt dat *MS Teams* niet volledig voldoet aan de informatieverplichtingen in de artikelen 12 en 13 van de AVG, met name de verplichting tot transparante informatie, communicatie en nadere regels voor de uitoefening van de rechten van de betrokkene en de verplichting om informatie te verstrekken wanneer persoonsgegevens bij de betrokkene worden verzameld. De verschillende elementen van informatie die onder artikel 13 van de AVG moeten worden verstrekt, werden onderzocht. Uit dit onderzoek bleek dat *MS Teams* aan vier voorwaarden hiervan niet voldoet (o.a. informatie over wie de ontvangers zijn van de persoonsgegevens, over de mogelijke doorgifte vanuit de Europese Unie naar een derde land en voorziene waarborgen en over de periode gedurende welke de persoonsgegevens zullen worden opgeslagen) en dat aan zes andere voorwaarden gedeeltelijk is voldaan (o.a. informatie over de verwerkingsdoeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd, alsook de rechtsgrond voor de verwerking en de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke of van de functionaris voor gegevensbescherming). *MS Teams* voldoet slechts volledig aan twee van de getoetste criteria (p. 8 van het rapport).

Uit de stukken van het administratief dossier kan niet worden opgemaakt dat verzoekster de oproepingsbrief voor haar gehoor ontvangen en ondertekend heeft en evenmin of haar een privacyverklaring werd voorgelegd waarin zij meer informatie kan vinden over de verwerking van haar persoonsgegevens door het commissariaat-generaal in het kader van haar gehoor op afstand, via een systeem van videoconferentie, te dezen *MS Teams*. Op de hieromtrent gestelde vraag ter terechtzitting moet de verwerende partij het antwoord schuldig blijven.

Een dergelijke privacyverklaring zou nochtans mogelijks een antwoord kunnen bieden op bepaalde tekortkomingen die werden vastgesteld in het voormelde NOYB-rapport en de door verzoekster gestelde vragen rond passende geheimhouding en bescherming van persoonsgegevens, maar dergelijke verklaring bevindt zich niet in het administratief dossier, zodat de Raad de eventuele inhoud ervan niet kan nagaan.

2.3.4.2.2. Tevens blijkt uit het voormelde NOYB-rapport dat het gebruik van *MS Teams* de doorgifte van persoonsgegevens vanuit de Europese Unie naar derde landen impliceert, *in casu* de Verenigde Staten. Het Hof van Justitie verklaarde in het arrest *Schrems II* het adequaatheidsbesluit van de Verenigde Staten (EU-US *Privacy Shield*) op grond van artikel 45 van de AVG ongeldig (HvJ 16 juli 2020, C-311/18, prejudiciële verwijzing, *Data Protection Commissioner / Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems*).

Uit het administratief dossier blijkt dat *MS Teams* een standaardcontractbepaling (SSC) gebruikt om de overdracht van gegevens naar de Verenigde Staten te verantwoorden. Het Hof van Justitie heeft echter geoordeeld dat standaardcontractbepalingen, vermeld in artikel 46 van de AVG, geen waarborgen kunnen bieden die verder gaan dan een contractuele verplichting en dat er, afhankelijk van de situatie in een derde land, bijkomende maatregelen genomen moeten worden (HvJ 16 juli 2020, C-311/18, § 133).

In het *supra* geciteerd antwoord op het bezwaar van de advocaat van verzoekster stelt het commissariaat-generaal gebruik te maken van gedepersonaliseerde, anonieme *MS Teams*-accounts en *end-to-end* encryptie (E2EE) waardoor een overdracht van gegevens op grond van artikel 46 van de AVG mogelijk zou zijn.

Hieruit kan evenwel nog niet worden opgemaakt of het gebruik van *MS Teams* AVG-conform is of dat deze aanvullende maatregelen voldoende zouden zijn, hetgeen afhankelijk is van de situatie in het derde land waarnaar de gegevens verzonden worden en waarvoor mogelijks een onderzoek dient te gebeuren naar de geldende wetgeving in het derde land en de toepassing ervan in de praktijk.

In zijn arresten met nr. 283 656 van 19 januari 2023, nr. 285 279 van 23 februari 2023 en nr. 285 963 van 10 maart 2023, waarnaar verzoekster in het voorliggende verzoekschrift verwijst, besloot de Raad telkens tot een vernietiging omdat het werd geconfronteerd met twee tegenovergestelde visies op de aanvullende maatregelen, genomen door het commissariaat-generaal, en dat, om hierop met kennis van zaken te kunnen antwoorden, een technische kennis vereist is waarover de Raad niet beschikt.

De Raad heeft reeds herhaaldelijk vragen gesteld aan het commissariaat-generaal door middel van hoger vermelde arresten en ook in de huidige zaak heeft de raadsman van verzoekster voorafgaand aan het gehoor zijn concrete bezwaren geuit tegen het gebruik van het programma *MS Teams* voor het gehoor via videoconferentie omwille van bezorgdheden omtrent vertrouwelijkheid en het mogelijk delen van verzoeksters gegevens met derden en heeft hij deze grief herhaald en verder uitgewerkt in het voorliggende verzoekschrift.

De Raad kan slechts vaststellen dat de verwerende partij geen antwoord heeft geformuleerd op de reeds herhaaldelijk door de Raad en ook door verzoekster gestelde vragen en geuite grieven, ook niet bij wege van een nota met opmerkingen, en dat deze ook niet kunnen blijken uit het administratief dossier.

2.3.4.3. Tot slot blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoekster verschillende keren moest vragen om de vraag te herhalen en dat haar raadsman op het einde opmerkte dat het niet altijd makkelijk was om elkaar te begrijpen via het videosysteem. Gelet op verzoeksters leeftijd, een vrouw van in de zestig, die ter terechtzitting aangaf niet meer te weten wat ze precies heeft gezegd tijdens het gehoor via videoconferentie, wil de Raad volledigheidshalve opmerken dat het weinig geschikt en passend voorkomt om haar, los van de voorgaande bemerkingen, te hebben gehoord via een systeem van videoconferentie.

2.3.5. Ondergeschikt, wat de grond van de zaak betreft, stelt de Raad vast dat er in het voorliggende dossier ook essentiële elementen ontbreken om te komen tot de in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Zoals verzoekster terecht aanhaalt in haar tweede middel, bevat de bestreden beslissing immers geen motivering in verband met de mogelijke invloed van de erkenning van verzoeksters zoon in Frankrijk op de beslissing voor verzoekster. Verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud op afstand dat zij, zij het lange tijd geleden, hardhandig werd ondervraagd over de activiteiten van haar zoon die beschuldigd werd van het vervoegen van en het smokkelen van leden van de *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (LTTE) en van het smokkelen naar het buitenland van personen die van daaruit manifestaties tegen de Sri Lankaanse overheid organiseerden.

Niettegenstaande de verwerende partij terecht in de bestreden beslissing aanhaalt dat elk verzoek om internationale bescherming naar eigen merites beoordeeld en bekeken dient te worden en dat de erkenning van een familielid niet automatisch erop wijst dat verzoekster als vluchteling erkend dient te worden, wijst de Raad op het arrest *N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov*. In dit arrest oordeelde het Hof van Justitie dat Richtlijn 2011/95 niet voorziet in de verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus aan andere derdelanders dan diegene die vallen onder de definitie van “vluchteling” en van “persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt” (punt 48) en dat elke beslissing over de verlening van een van beide statussen moet worden gebaseerd op een individuele beoordeling om na te gaan of de verzoeker op basis van zijn persoonlijke situatie aan de voorwaarden voor de verlening van de status voldoet. Het doel van de richtlijn is immers om te bepalen of de verzoeker een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of een risico op ernstige schade heeft. Hieruit volgt dat de nood aan internationale bescherming niet zonder meer kan worden vastgesteld of een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend op grond dat een gezinslid van de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Evenwel trad het Hof de advocaat-generaal bij in zijn stelling dat dit niet verhindert dat “wel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van een verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade” (HvJ, 4 oktober 2018, *N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov*, nr. C-652/16, punten 50-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn volgens de welke “Gezinsleden [...] louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar [zijn] voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen”.

De Raad stelt vast dat het administratief dossier, behalve de door verzoekster aangereikte stukken (map documenten, stuk 2) geen stukken bevat met betrekking tot (het dossier van) verzoeksters zoon en de redenen waarom aan hem de vluchtelingenstatus in Frankrijk werd toegekend. Gelet op de bij het verzoekschrift gevoegde landeninformatie, waaruit *prima facie* blijkt dat de Sri Lankaanse overheid de activiteiten van opposanten in het buitenland monitort, de beweerde aanhoudingen van verzoekster in 2006 en 2009 omwille van de vermeende activiteiten van haar zoon en de recente beweerde aanhouding van verzoekster omwille van (gedwongen) deelname aan manifestaties tegen de overheid en het helpen van groepen die tegen de overheid manifesteerden, dient dit element dan ook mee afgewogen te worden bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming teneinde te bepalen of verzoekster, wegens haar familieband met haar in Frankrijk erkende zoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade in het licht van de hoger geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie.

2.3.6. Gelet op wat voorafgaat, en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 mei 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS